

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216219124
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2216219124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. D. P. XX, XXX XX U. D. P., zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov - matka: R. P., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. B. G. XXXX/XX, W. Z., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., Alžbetínske námestie 328, Dunajská Streda, IČO: 36 720 097, a otec: G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. U. XX, U. D. P., o návrhu matky na zmenu umiestnenia maloletého dieťaťa, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 6P/67/2016-52 zo dňa 02.05.2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie na návrh matky maloletej rozhodol:

I. Mení sa rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda 8P/114/2013-87 zo dňa 09.01.2014 v časti týkajúcej sa zverenia maloletej W. P., nar. XX.XX.XXXX tak, že s účinnosťou od 01.11.2016 sa maloletá W. zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená ju zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach.

II. Otec je povinný platiť výživné na maloletú W. 120,- Eur mesačne, počnúc od 01.11.2016, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

III. Dlh na zročnom výživnom za obdobie od 01.11.2016 do 30.04.2017 v sume 350,- Eur (po započítaní výživného zo strany otca v tomto období v sume 370,- Eur) súd povoľuje otcovi splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 15,- Eur s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky nastáva splatnosť celého dlhu.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a ods. 3 Zákona o rodine a vecne tým, že matka maloletej návrhom zo dňa 16.12.2016 sa domáhala na tamojšom súde zmeny rozhodnutia o osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Poukázala na tú skutočnosť, že manželstvo s otcom mal. W. bolo rozvedené dňa 09.01.2014 rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede č.k. 8P/114/2013-87. Mal. W. P., nar. XX.XX.XXXX bola na čas po rozvoze zverená do osobnej starostlivosti otca a druhé maloleté dieťa N. P., nar. XX.XX.XXXX bola zverená do osobnej starostlivosti matky. Vzájomne boli rodičia zaviazaní platením výživného vo výške 120,- Eur mesačne. Styk s maloletými deťmi nebol upravený. Matka poukázala na to, že dcéra W. nežije v spoločnej domácnosti u otca s účinnosťou od 01.11.2016. V apríli roku 2016 istý čas bývala u matky, ale na žiadosť otca, aby spolu vyriešili problémy, ktoré mali sa W. vrátila. V letných mesiacoch sa situácia znova zopakovala a odvtedy

ju W. čoraz častejšie navštevovala. Matka tvrdila, že od októbra 2016 býva dcéra u nej nepretržite. Otec tvrdí, že tomu tak bolo až od 01.11.2016, preto matka súhlasila, aby za termín zmeny umiestnenia súd určil dátum 01.11.2016. Za tento čas sa prehĺbil aj vzťah so sestrou N. a preto matka žiada, aby aj oficiálne došlo k zmene umiestnenia a aby W. bola zverená do jej osobnej starostlivosti.

3. Otec pôvodne návrh žiadal zamietnuť, uviedol, že celkovým dôvodom, pre ktorý W. chce zostať u matky je tá skutočnosť, že matka je k nej benevolentnejšia, dovolí jej viac. Matka túto skutočnosť popiera. Uviedla, že mal. W. si musí splniť svoje povinnosti bezo zvyšku aj u nej.

4. Kolízny opatrovník prešetril východné prostredie u oboch rodičov, pričom bolo zistené, že u oboch rodičov má maloleté dieťa vytvorené vhodné podmienky. Kolízny opatrovník potvrdil tú skutočnosť teda, že v poslednom období býva W. u matky.

5. Súd vypočul aj W., ktorú zároveň súd informoval o prebiehajúcim konaní ako aj o následkoch, ktoré konanie má na jej osobu. Mal. W. potvrdila tú skutočnosť, že v minulom roku striedavo bola u otca, starej matky ako aj u matky. U otca v poslednom čase jej nebolo veľmi dobre, neustále sa hádali, bránil jej chodiť von s priateľkami, všetko mu na nej vadilo čo robila. Následne v októbri sa presťahovala k matke, uviedla, že má priateľa s ktorým sa stretáva počas víkendov. Je veľmi rada, že so svojou sestrou má veľmi dobrý vzťah. V súčasnosti sa učí za kaderničku, vôbec sa nezakladá na pravde, že by chcela zmeniť prostredie iba kvôli tomu, že matka je k nej benevolentnejšia. Ona sama by chcela zmeniť svoj vzťah s otcom, aby znovu mohli komunikovať, pretože ju veľmi mrzí že komunikácia medzi nimi nie je taká, aká bola a myslí si, že otec celým týmto dianím, že chce zostať u matky sa cíti byť dotknutý. Jednoznačne uviedla, že chce, aby súd rozhodol tak, že ju zverí do osobnej starostlivosti matky.

6. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie vyslovil záver, že došlo k zmene pomerov. Mal. W. od novembra 2016 sa zdržiava u matky, preto bolo potrebné zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, preto súd W. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená ju zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Čo sa týka výšky výživného, súd nevyhovel ani návrhu matky na zvýšenie výživného na 150,- Eur, ale ani návrhu otca na určenie výživného nižšieho než 120,- Eur tak, ako bolo určené a to síce z toho dôvodu, že je pravdou, že na strane otca došlo k zníženiu jeho príjmu, avšak čo sa týka W., od poslednej úpravy výživného zase došlo k zvýšeniu jej odôvodnených potrieb, pretože momentálne sa učí za kaderničku a tak ako uviedla matka, s týmto študijným odborom má ďalšie výdavky. Vzhľadom na to, že zvýšené výdavky na strane dieťaťa sa vykompenzovali so zníženým príjmom otca, súd výživné ponechal na úrovni tak, ako bolo naposledy určené rozsudkom tamojšieho súdu 8P/114/2013-87. Otcovi vznikol dlh na zročnom výživnom za obdobie od 01.11.2016 do 30.04.2017 celkovo v sume 350,- Eur. Otcovi súd zohľadnil započítané výživné, ktoré zaplatil v tomto období v sume 370,- Eur. Súd povolil otcovi dlžné výživné spolu s bežným výživným platiť v splátkach po 15,- Eur s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky výživného nastáva splatnosť celého dlhu.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletej a to tak vo veci zmeny zverenia dieťaťa matke, ako aj v časti výživného na mal. W.. Poukázal na to, že ako otec pokiaľ mal dcéru vo svojej starostlivosti, dcéra mala u neho prísnu výchovu, bolo to nevyhnutné, nakoľko mala sklony k nesprávnemu, nemorálnemu životu. Zároveň bola psychicky problémová a viackrát liečená. Pokiaľ sa o ňu staral on, jej správanie sa začalo meniť, začala sa učiť, nemala pochybných kamarátov, hlavne starších a viedla usporiadanejší detský život, kým matka maloletej došla na nápad a radu od kamarátov, že ak obidve deti, keď budú u nej, dostane slušné výživné. Matke ide len o peniaze, neobstojí názor matky, ani sudcu, že dnešné dievčatá sú už raz také, aké sú. Rodičia by mali byť zodpovední za výchovu. Je to jeho názor a asi jediný má záujem na tom, aby dcéra po dovŕšení 18. roku veku študovala ďalej na odbornej škole a zmaturovala. Má však obavy, že za daných okolností sa tak nestane. Všetky argumenty odovzdal súdu. Je však otázne, či súd má rozhodovať v prospech dieťaťa alebo v prospech niektorého z rodičov. S matkou maloletej má po rozvode nevyriešené majetkové otázky. Na právnikov peniaze matka má, ale aby sa chovala zodpovedne aj k nadobudnutým pôžičkám a tieto aj splácala, to nie. Matku nezaujímajú ani to, kde sa celý deň, hlavne koncom týždňa pohybuje dcéra, ani to, kde spí a čo robí. Čo sa týka jeho príjmu, tento sa znížil, nakoľko menil zamestnanie a nie vlastnou vinou, nie je schopný preto platiť vyššie výživné ako 50,- Eur mesačne. Pokiaľ mu rodičia pomáhali s dcérou a W. bývala u neho, tak to

zvládal. Žiada preto odvolací súd o určenie nového výživného ako to bolo doteraz a tiež o zverenie W. do jeho opatery, aby sa jej mohol venovať bez vplyvu matky.

9. K doručenému odvolaniu podala písomné vyjadrenie matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Dôvody otca uvedené v odvolaní sú nepravdivé a skreslené. Práve otec maloletú už v čase rozvodu začal podporovať v povýšeneckom správaní sa voči matke, ktoré viedlo k nerešpektovaniu prirodzených autorít a poriadku nastoleného v rodine. Začal byť pre maloletú zaujímavejší, pretože bol otcom, ktorý viedol voľný život, mal priateľku, s ktorou sa často stretával a často vodil na tieto stretnutia aj ich dcéru, voči nej sa choval arogantne a nerešpektoval jej názory. Pod vplyvom otca chcela W. bývať s ním, nakoľko priateľka otca mala deti v jej veku, s ktorými mala možnosť sa stretávať a otec tieto stretnutia podporoval, zatiaľ čo on sa venoval svojej priateľke. Práve takéto správanie otca, jeho povrchný postoj k výchove dcéry, degradovanie osoby matky s cieľom dosiahnutia zverenia maloletej do jeho starostlivosti podporovalo maloletú v ľahkovážnom živote, ktoré skončilo tak, že v dôsledku nedostatočnej pozornosti, ktorú mal venovať výchove dcéry, otec sa venoval skôr novej známosti a maloletá W. vo svojich 15 rokoch otehotnela so synom otcovej priateľky a následne sa podrobila interrupcii. Práve tieto udalosti otriasli W. a po tejto udalosti príchody k nej ako matke boli častejšie, obnovil sa ich predtým blízky vzťah a aj vzťah s jej mladšou sestrou a tak zostala u nej natrvalo. Predtým uprednostňovala stretávanie sa s priateľkou otca a jej synom, ktorý o ňu prejavoval záujem, pred riadnym životom s pravidelným režimom, ktorý by jej zabezpečovala ako matka. Preto považuje za veľmi necitlivé vyjadrenie otca v odvolaní o maloletej o jej sklonoch k nesprávnemu, nemorálnemu životu, ktorý práve on so svojim laxným prístupom k morálnym hodnotám, pravidlám a dodržiavaniu režimu dieťaťa zapríčinil. Takéto správanie sa maloletej, pre ktorú v jej veku bolo potom prijateľnejšie byť u otca s voľnejšou výchovou, než život v spoločnej domácnosti s matkou a mladšou sestrou. Čo sa týka majetkových otázok, ktoré otec uvádza v odvolaní, práve po rozvode manželstva dal otec svojmu právnikovi spracovať dohodu o vyporiadaní BSM, ktorú jej predložil na podpísanie. Návrh na rozvod manželstva podávala ona, nakoľko spoločný život s otcom sa stal na jej sústavný kontakt so svojou priateľkou neudržateľný. V konaní o BSM ju zastupovala advokátka bezplatne z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Aj otec bol v rozvodovom konaní zastúpený advokátkou, pričom voči nej sa správal arogantne a povýšenecky. Mladšia dcéra je na ňu silne citovo naviazaná. W., ktorá mala v tom čase 14 rokov vyhovovalo, že ju otec nosil na spoločné stretnutia s jeho priateľkou, s jej dcérou a synom, a sústavným podceňovaním jej osoby ako matky ju presvedčil o tom, že bude lepšie, ak bude u neho. Pôžičky otec bral bez jej súhlasu za celú dobu trvania ich manželstva, nikdy si ňou nič nedal odsúhlasiť, žiadne dôležité veci týkajúce sa rodiny, ani výdavky a finančné prostriedky, ktoré míňa len podľa svojich predstáv. Nedostatočný dozor a výchovný vplyv otca bol dôvodom na zlyhanie a správanie sa maloletej a preto v súčasnosti kritické reakcie otca bez prisvojenia si akejkoľvek viny považuje za neprijateľný postoj otca k výchove dcéry. V súčasnosti deklarovaný prísny režim zo strany otca nemôže byť presvedčivý už aj z toho dôvodu, že práve v čase jeho osobnej starostlivosti o maloletú v čase, keď nemala na W. správanie takmer žiadny vplyv, ani vedomosti o jej kontakte so synom priateľky otca, viedla vo svojich 15 rokoch sexuálny život so synom jeho priateľky bez dostatočného dohľadu rodičov. Po vrátení sa W. domov sa opäť napravil styk s jej mladšou sestrou, s ktorou mala predtým veľmi vrúcny vzťah. S otcom udržiava W. styk, do čoho ona nezasahuje, aj styk menšej dcéry s otcom sa zlepšil, nakoľko predtým W. nechodila domov a preto ani mladšia dcéra nechcela chodiť k otcovi. V súčasnosti má W. vzťah s otcom komplikovaný, predpokladá, že je ovplyvnený skutočnosťami, ktoré sa odohrávali v čase zverenia maloletej do jeho starostlivosti bez možnosti jej vplyvu, keďže W. vtedy voči nej neprejavovala žiadny rešpekt. Otec bol ten, ktorý v dospelujúcom veku dieťaťa, povolil jej voľné a neobozretné správanie sa bez dostatočného výchovného pôsobenia. Egoistické správanie otca bez skutočného záujmu o citový vývoj maloletej potvrdzuje aj jeho návrh o zverenie maloletej W. do jeho výchovy, do spoločnej domácnosti s jeho priateľkou aj synom, s ktorým v tejto spoločnej domácnosti W. otehotnela a ktorú spoločnosť v súčasnosti W. úplne odmieta, pričom práve život v spoločnej domácnosti u otca bez matkinho vplyvu poznačil správanie sa W. v jej dospelujúcom veku. Momentálne má W. 17 rokov, dostatočne vie posúdiť vzniknuté okolnosti i následky a rozhodnúť o tom, či chce žiť u otca alebo nie. S otcom sa stretáva len u jeho rodičov, kde žila od narodenia až do ich rozvodu alebo na inom mieste. Vzhľadom na uvedené nie je v záujme maloletej, aby bola zverená do osobnej starostlivosti otca do spoločnej domácnosti s jeho priateľkou a jej synom, ktoré súžitie vzhľadom na ich spoločnú domácnosť i zlyhanie otca vo výchove maloletej počas jeho osobnej starostlivosti nie je pre ďalší vývoj W. prospešné. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

10. Kolízny opatrovník odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu sa nevyjadril.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 C.m.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p., § 68 C.m.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, vzhľadom na vek maloletej, maloletú riadne vypočul a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

13. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie nároku na zvýšenie výživného, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne a dostatočné odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Odvolateľ vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové tvrdenia či právne argumenty než tie, ktoré uplatnil už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi v dostatočnej miere vysporiadal.

14. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

15. V zmysle súdom prvej inštancie necitovaného, ale aplikovaného ustanovenia § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností a v zmysle § 78 Zákona o rodine i v spojení s ustanovením § 121 C.m.p. (predtým § 163 ods. 1 O.s.p.), dohody i súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a trvanie dávok, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

16. Hmotno-právnou podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú v danom prípade zverenie maloletej do starostlivosti a výšku výživného za podmienky. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívnymi okolnosťami.

17. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

18. Dôvody, pre ktoré bolo potrebné v záujme mal. W. zmeniť predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie sú nesporné, vyplývajú zo zhodných tvrdení účastníkov, preto ich odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať. Dôvody, pre ktoré ako došlo k tomu, že maloletá odišla od otca a zdržiava sa u matky spolu so svojou mladšou sestrou, otec a matka spolu s W. popisujú odlišne. Podstatným však

bolo, že súd pri rozhodovaní zohľadnil názor mal. W., ktorá je vo veku blízkom dospelosti, obsah konania chápe a svoj názor vedela jasne pred súdom prezentovať.

19. Aj podľa odvolacieho súdu je v záujme maloletej, aby bola vyňatá z rodinného prostredia otca, vzhľadom na to, akú negatívnu životnú skúsenosť prežila v tejto rodine, čo ale na druhej strane neznamená, že by sa maloletá s otcom nemohla naďalej stretávať.

20. Keďže dôvodne došlo k zmene zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky, súd prvej inštancie otcovi správne určil výživné od zmeny zverenia maloletej a tiež v správnej výške.

21. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

22. V zmysle súdom prvej inštancie správne aplikovaných zákonných ustanovení všeobecne vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosť, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

23. Výživné rodiča k všetkým jeho deťom má podľa zaužívanej súdnej praxe dosahovať 20% až 30% jeho príjmu, samozrejme vždy s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu, predovšetkým na vek a odôvodnené potreby detí.

24. Súd prvej inštancie sa vyššie uvedeným riadil, odôvodnené potreby maloletej ako aj zárobkové schopnosti a možnosti rodičov riadne posúdil a rozhodnutie v tejto časti riadne odôvodnil, pričom so záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje. Argumentácia otca o znížení jeho príjmu, nemôže spôsobiť zmenu výživného vo forme jeho zníženia. Súd prihliadol na to, že otec okrem mal. W. má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mladšej dcére tiež vo výške 120,- Eur. Čistá priemerná mesačná mzda matky je 537,71 Eur, čistý mesačný príjem otca u spoločnosti J., s.r.o., v ktorej pracoval do decembra 2016 bol 984,29 Eur, v súčasnosti čistý príjem otca v novej spoločnosti je okolo 700,- až 720,- Eur, pričom nebolo možné neprehliadnuť na to, že pracovný pomer, v ktorom dosahoval vyšší príjem skončil

dohodou, tzn. aj z vlastného rozhodnutia, čím sa aj sám pripravil o vyšší príjem. Správnym je výpočet zaostaleho zročného výživného otca, ako aj povolené splátky na tento dlh.

25. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny v celom rozsahu, s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 C.m.p..

27. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).